

עין משפט
נר מצוה

שני נזירים פרק שמיני נזיר

מסורת הש"ס

(א) ומוספת סיה ע"ש
(ב) ויקרא ד' (ג) ומוס
(ד) ז"ל השביעי (ה) ע"ר א"ת
(ו) ע"ך לדף ס"ח.

נוסחת הריב"ן

(א) בקדשים לו בימי מין
שהביא כפרתו: (ב) תגלה
מזרות טהרה כ"ו:
(ג) אחרים לו טמא כ"ו
ואח"כ לזירות כ"ו פ"ד
הפ"ד: (ד) קרבנותיו כ"ו
ומגלה כפרתו: (ה) תגלה
זרעו ביום שנשלמו ימי
זכו: (ו) כשביעי טמא:
(ז) מוצרע לפי טמא אחר (ח)
דמיו ביום השביעי יגלה
את כל שערו ואח"כ כחי
ויקח את כשרו ויטור:
(ט) שלא תעלה לו ימי כשרו
ולמי מזרות ומעלה לו ימי
חלוטיו: (י) תגלה טמא לאחר
כשרו ולמי מזרות: (יא) שער
כפרו נלתיים שמי וטמא
לגלה לטמא מזרות כהוהו
הפ"ד: (יב) שערעו בימי
חלוטיו: (יג) וזר טמא לאחר
זבלת מים וכן נזיר כ"ו
ומוצרע מגלה לפני כ"ו:

הגהות הריב"ן

(א) נזיר דאי ידאי נזיר:
(ב) אם אלה עבשיו
מוצרע לפני זריקתו:
(ג) אם אחר לן אמר נזיר
טהור: (ד) ד"ה דאי וס
טמא כ"ו דאי דיהו כיוס
לשמן: (ה) ד"ה טמא ודאי
וכ"ו כדכתיב בקדשים כיוס
שמתא קרבנותו וזכר
לפ"ל: (ו) ד"ה אלה תעלה
וכ"ו דבכ"ו נזל: (ז) ד"ה
הי כדכתיב אחרו לו יפה
אחרת שלא תעלה לו לימי
כשרו ולימי מזרותו
ומעלה לו לימי חלוטיו שלא
אחרו לו תקנת הדבר שלא
למי תגלה אחת
לימי כשרו ולימי מזרות:
(ח) ד"ה אחר לן אמר וכ"ו
בימי חלוטיו מוצרע תגלה
כ"ו נזל:

הגהות הרמב"ם

הגהות הרמב"ם
1. בימות בני שנה נחמק.
2. ז"ל וקח את... 3. ז"ל
השביעי... 4. ז"ל ויבמה
מפריס לא כדכתיב יפה
ומזות ע"כ רב דמי נחמק.
5. ז"ל תגלה מוצרע ויה
לאחר זריקת דמים. תגלה
זר טהור. 6. מוצרע ולפי
דקמ"ר מיוצר ז"ל ולא
מהדר. 7. ז"ל ויה ודאי.
8. ז"ל אלה תגלה את כל
זר טמא נמי קח מבעלת
ליה. ואפי"ן דבכ"ו ימי
דקמ"ר. 9. אחרים לז' שמי
ע"כ דגמרתו לה כ"ו.
ז"ל טהור.

ואם ודאי נזיר היה. מתחילה ולא מוחלט ולא טמא הרי עולה
לאשונה מוצרע וזו נזדה וכן כולן מן הרשאים: ואלו כן שער
קרבנותיו. שעדיין לא הביא: ואם טמא ספק ומוחלט ודאי.
(ז) כיום ראשון של נזירותו אוכל בקדשים לאחר ח' ימים שהיא
תגלתה שניה של ימי ספרו שנחמלה

יוס ראשון של ימי נזירותו שהיא
תחילה לימי חלוטיו יאה מגלה תגלתה
חלוטיו ולסוף ז' תגלתה השניה של
ימי ספרו כדכתיב: וזיוס השביעי יגלה
וגו' ולמחר שהוא יוס ח' יבוא קרבנו
כדכתיב ביום ח' וגו' וואוכל בקדשים
כשהביא כפרתו כדמתן שתגלתה
הנגע דומה לתגלתה הנזיר בזמן
שהוא ודאי ויפיו שהביא קרבן לזרעתו
אוכל בקדשים אבל לשמות יין וליתמא
לממים אינו יכול עד לאחר כ"ו ימים
שחם כל לו לגלה מזרות טהרה לאחר
שעשה שלשים אחר ז' ימי ספרו יס
לו למר ששם מוחלט וטמא היה
ותגלתה ראשונה עלמה לו לימי ספרו
זו של עששיו לימי טומאתו ועדיין
כ"ך למנות לו שלשים יוס לזירות
טהרה שכן ככלל ס"ו ימים ואח"כ
מומר לשמות כ"ו: הכי גרסין
מוחלט ספק וטמא ודאי אוכל
בקדשים לאחר ל"ז וסופס כ"ו
וימטא למתים לאחר ע"ד. כ"ו
שהוא טמא ודאי תגלה לטוף שבעה
ומתחיל ומונה ז' שלשים ומגלה מזרות
טהרה וכשכל לו לשמות כ"ו אומרים
ז' שמה מוחלט וטמא היית ושמי
תגלותה הללו הן הן של ימי חלוטיו
ושל ימי ספרו ועדיין אי אחת מותר
אלא באכילת קדשים שהיוו לאחר
ל"ו וזכר ומונה שבעה לתגלתה
טומאה ואח"כ שלשים לזירות טהרה
וגמלא שמה כ"ו וימטא למתים
לאחר ע"ד יוס: טמא ודאי ומוחלט
ודאי. מגלה לתגלתה ראשונה של
זרעת עששיו ומכאן עד ז' ימים
לתגלתה שניה כדמתן שתגלתה הנגע
דומה לתגלתה הנזיר בזמן שהיא
ודאי וואוכל (א) כיום ח' שמיבא

קרבנותו כדקם וזכר ומונה שבעה ומגלה מזר טומאה וזכר
ז' שלשים ומגלה מזרות טהרה נמלא שמה כ"ו וימטא למתים
לאחר בקדשים וארבעה ימים: שאלו כלמדיזו אי"ן ששטון כן
וימי מפני מה נזיר טהור אינו כמזרע. כלומר נזיר והוא מזרע
וכא לו לגלה תגלתה זרעתו (א) כיום שנשלמה זרעתו וזיוס שנשלמו
ימי נזירותו מה טעם אינה עולה לו תגלתה זו לכאן ולכאן:
אמר לכן. אם אלו שמי תגלותה שזות שיהו זו לגדל זו לגדל או
שתייהן להעביר יפה אחס אומרים עכשיו היך [אחס] אומרים
שהיו עולין לו לכאן ולכאן שתגלתה מזר הוא להעביר ותגלתה
מזרע לגדל שמכאן ועד ז' ימים ר"ך לגלה תגלתה שניה:

אמר לו ולא תעלה לו ימי חלוטיו. כשציל שהוא להעביר ושל מזרע לגדל: אלא תעלה לו ימי ספרו.
אמר לו וכך גדל לו כדי לכוף ראשו לעיקרו: עכשיו מזרע מגלה לפני זריקת דמים. שהרי כיום השביעי מגלה
אין השמיני מביא קרבנותיו: וגזיר מגלה לאחר זריקת דמים. כדכתיב (נמדבר ו) ואת האיל יעשה וזח שלמים ל"י והדר כחיב וגלה הנזיר כ"ו היך אחס
אומרים שהיא עולה לו תגלתה ח' לכאן ולכאן: א"ל לא תעלה לימי ספרו ונזרו. כשציל שזה לפני זריקת דמים זה לאחר זריקת דמים אלא
תעלה לו ימי זרעתו של ימי ספרו וטומאתו נזיר שנטמא בתמו ונטרע שמה תגלתה עולה לכאן ולכאן דזה זה מגלה לפני זריקת דמים ששתייהן
מגלתה כ"ו (י) ומביאין קרבן כח' שלהן: אמר לכן אינו שניה מגלתה לפני ביאת מים יפה אחס אומרים. אבל טמא מגלה לאחר ביאת מים
למי נזירותו ומעלה לו ימי חלוטיו ולימי טומאתו טהרה נזיר לגדל זה לגדל. אמרו לו תקן הדבר שלא תעלה לו תגלתה לימי ספרו בימי נזיר
טהרתו שמזרע בימי ספרו מגלה לפני זריקת דמים כיום השביעי וזיר מגלה כיום הבחא קרבנותיו לאחר זריקת דמים אבל תעלה
לו תגלתה אחת לימי טומאתו ולימי חלוטיו שזה זה מגלתה לגדל שיער אחר מזרע בימי חלוטיו מגלה כדי לגדל שיער ז' אחר וזיר טמא
מגלה כדי לגדל שיער אחר שהיא מגלה לזירות טהרה: אמר לכן. לך אין עולה לו תגלתה אחת מכאן לז' תגלותה שחם נזיר טהור
הוא והוא מזרע (א) בימי חלוטיו (א) מגלה כדי לגדל וזיר להעביר ואם נזיר טמא הוא והוא מזרע אע"פ ששתייהן לגדל עדיין אין עולה
להן תגלתה אחת לכאן ולכאן שמזרע מגלה לפני ביאת מים (ב) וכן נזיר טהור ומזרע בימי ספרו אע"פ ששתייהן להעביר הואיל ומזרע
בימי ספרו מגלה לפני זריקת דמים וזיר טהור לאחר זריקת דמים כמו שמפורש למעלה ולכן אין תגלתה אחת עולה לשתייהן:
מני

הוא ודאי נזיר הוא עולה הראשונה חובה
זו נזדה ואם טמא ומוחלט הוא עולה
הראשונה נזדה זו חובה וזה שאר קרבנו
"טמא ספק ומוחלט ודאי אוכל בקדשים
לאחר שמונה ימים ושותה יין ומיטמא למתים
וטמא ודאי אוכל בקדשים לאחר שלשים
ושבעה ימים ושותה יין ומיטמא למתים
לאחר שבעים וארבעה ימים: טמא ודאי
ומוחלט ודאי אוכל בקדשים לאחר שמונה
ימים ושותה יין ומיטמא למתים לאחר
ארבעים וארבעה ימים (א) שאלו תלמודיו את
ר' שמעון בן יוחי נזיר טהור ומצורע מהו
שיגלה תגלתה אחת ועולה לו לכאן ולכאן
אמר להן יאינו מגלה אמרו לו למה אמר
להן אילו זה לגדל זה לגדל זה להעביר זה
להעביר יפה אחס אומרים עכשיו נזיר
להעביר ומצורע לגדל ולא תעלה לו לימי
חלוטיו ותעלה לו לימי ספרו ואמר להן אילו
זה לפני זריקת דמים זה לפני זריקת דמים
יפה אחס אומרים אלא (א) מצורע לפני
זריקת דמים וזיר לאחר זריקת דמים ולא
תעלה לו לימי זרעתו ונזירותו ותעלה לו לימי
זרעתו וטומאתו אמר להן אילו זה לפני ביאת
מים זה לפני ביאת מים יפה אחס אומרים
אלא טמא לאחר ביאת מים מצורע לפני ביאת
מים אמרו לו יפה אמרת שלא תעלה לו לימי
ספרו ולזירותו ותעלה לו לימי חלוטיו
וטומאתו דזה לגדל זה לגדל הוא אמר
להן (א) נזיר טהור והוא מצורע זה לגדל
זה להעביר ואם נזיר טמא והוא מצורע
זה לפני ביאת מים זה לאחר ביאת מים
תני

נזיר טהור ומצורע מהו שיגלה תגלתה אחת ועולה לו לכאן ולכאן
אמר להן נזיר להעביר ומצורע לז"ר. כלומר נזיר להעביר
שער מכל וכל שאינו כ"ך עזר לשער שיגדלו לשום מזוה אבל
תגלתה ראשונה של מזרע לגדל שער ולגלותה שניה לפני יוס הבחא
קרבנותו והואיל ומזרות זו מנו לא
יפטר זו את זו: ולא תעלה לו
ימי ספרו כממיה כלומר תגלתה
שניה של מזרע שגם היא להעביר
מדוע לא תעלה לו לתגלתה מזרות
טהרה אמר להן זה לפני זריקת דמים
תגלתה מזרע דמיו וזיוס השביעי
יגלה ור"ך כמים וטהר וזיוס השמיני
נזיר לאחר זריקת דמים כדכתיב
וגלה הנזיר פתח אהל מועד ולקח
שער ראש נזרו ומן על האש אשר
תחת זבח השלמים:

ותעלה ימי זריקתו וטומאתו

תגלתה נזיר טמא
אמר להן טמא לאחר ביאת מים.
כדכתיב ויגלה ראשו כיום טהרתו
כיום (ז) השמיני יגלתו כיום טהרתו
משמע לאחר טהרתו וכהי דריש ליה
כספרי ומזרע לפני ביאת מים
כדכתיב וזיוס השביעי יגלה כל שערו
ור"ך את (כל) כשור כמים וטהר: אמרו
לו יפה אמרת. כמו לן אחר
הוא כמנה ספרים ולא גרסינן בעי רב
דמי: זה לפני ביאת מים. מזרע:
זה לאחר ביאת מים. תגלתה נזיר
טמא כדפרישית: זה לפני זריקת
דמים. תגלתה (א) נזיר טהור:
(א) הני ד' תגלותה שבעה סצורה.
כלומר כולהן משום מזוה
וגרין מער חף לשלימות ואפי"ן טמא
ודאי ומוחלט ודאי שטעון ארבע
תגלותה ומגלתה שלשית אינה אלא
לזיר טמא ולפי דמיה לא מהדר
לארבע תגלותה דמתני' דאיירי
כספק מוחלט וספק טמא שאין
משמתינו תגלתה שלא מוכל להסתפק
כזו כמותה או כזיר טהור ודאי?
מזרע וזיר טהור נפקא לן מקראי

כ"פ שלמה מינין (לעל דף מה). דכתבנר וזיר טמא נמי גמרינן לה
מזיר טהור וסוגיא דהש"ס הוא דסלקא הכי ולרמי כז חמא מביעיא
ליה ובקולא היה יכול לומר תגלתה נזיר טמא לזירה מעב או
אינה לזירה מעב אלא דנקט הני תגלותה משום דלא ירייהו כזו
כסוגיין במוחלט ודאי וטמא ודאי דמגלה ארבע תגלותה: אי
אמרת משום אישבורי שער אפי"ן סכיה נשא. וז"ך לומר
דגלה מקתה השער כנספריס או כזער שחם כן שחם כלל ראשו
זו לא תהי כדמתני' כ"פ החונל (ביק דף פ"ג). ולא מלי למיעבד
מגלתה של טהרה וה"ה דמני למיעבד אי מגלתו כנספריס:
תא

אמר לו ולא תעלה לו ימי חלוטיו. כשציל שהוא להעביר ושל מזרע לגדל: אלא תעלה לו ימי ספרו.
אמר לו וכך גדל לו כדי לכוף ראשו לעיקרו: עכשיו מזרע מגלה לפני זריקת דמים. שהרי כיום השביעי מגלה
אין השמיני מביא קרבנותיו: וגזיר מגלה לאחר זריקת דמים. כדכתיב (נמדבר ו) ואת האיל יעשה וזח שלמים ל"י והדר כחיב וגלה הנזיר כ"ו היך אחס
אומרים שהיא עולה לו תגלתה ח' לכאן ולכאן: א"ל לא תעלה לימי ספרו ונזרו. כשציל שזה לפני זריקת דמים זה לאחר זריקת דמים אלא
תעלה לו ימי זרעתו של ימי ספרו וטומאתו נזיר שנטמא בתמו ונטרע שמה תגלתה עולה לכאן ולכאן דזה זה מגלה לפני זריקת דמים ששתייהן
מגלתה כ"ו (י) ומביאין קרבן כח' שלהן: אמר לכן אינו שניה מגלתה לפני ביאת מים יפה אחס אומרים. אבל טמא מגלה לאחר ביאת מים
למי נזירותו ומעלה לו ימי חלוטיו ולימי טומאתו טהרה נזיר לגדל זה לגדל. אמרו לו תקן הדבר שלא תעלה לו תגלתה לימי ספרו בימי נזיר
טהרתו שמזרע בימי ספרו מגלה לפני זריקת דמים כיום השביעי וזיר מגלה כיום הבחא קרבנותיו לאחר זריקת דמים אבל תעלה
לו תגלתה אחת לימי טומאתו ולימי חלוטיו שזה זה מגלתה לגדל שיער אחר מזרע בימי חלוטיו מגלה כדי לגדל שיער ז' אחר וזיר טמא
מגלה כדי לגדל שיער אחר שהיא מגלה לזירות טהרה: אמר לכן. לך אין עולה לו תגלתה אחת מכאן לז' תגלותה שחם נזיר טהור
הוא והוא מזרע (א) בימי חלוטיו (א) מגלה כדי לגדל וזיר להעביר ואם נזיר טמא הוא והוא מזרע אע"פ ששתייהן לגדל עדיין אין עולה
להן תגלתה אחת לכאן ולכאן שמזרע מגלה לפני ביאת מים (ב) וכן נזיר טהור ומזרע בימי ספרו אע"פ ששתייהן להעביר הואיל ומזרע
בימי ספרו מגלה לפני זריקת דמים וזיר טהור לאחר זריקת דמים כמו שמפורש למעלה ולכן אין תגלתה אחת עולה לשתייהן:
מני

הוא ודאי נזיר הוא עולה הראשונה חובה
זו נזדה ואם טמא ומוחלט הוא עולה
הראשונה נזדה זו חובה וזה שאר קרבנו
"טמא ספק ומוחלט ודאי אוכל בקדשים
לאחר שמונה ימים ושותה יין ומיטמא למתים
וטמא ודאי אוכל בקדשים לאחר שלשים
ושבעה ימים ושותה יין ומיטמא למתים
לאחר שבעים וארבעה ימים: טמא ודאי
ומוחלט ודאי אוכל בקדשים לאחר שמונה
ימים ושותה יין ומיטמא למתים לאחר
ארבעים וארבעה ימים (א) שאלו תלמודיו את
ר' שמעון בן יוחי נזיר טהור ומצורע מהו
שיגלה תגלתה אחת ועולה לו לכאן ולכאן
אמר להן יאינו מגלה אמרו לו למה אמר
להן אילו זה לגדל זה לגדל זה להעביר זה
להעביר יפה אחס אומרים עכשיו נזיר
להעביר ומצורע לגדל ולא תעלה לו לימי
חלוטיו ותעלה לו לימי ספרו ואמר להן אילו
זה לפני זריקת דמים זה לפני זריקת דמים
יפה אחס אומרים אלא (א) מצורע לפני
זריקת דמים וזיר לאחר זריקת דמים ולא
תעלה לו לימי זרעתו ונזירותו ותעלה לו לימי
זרעתו וטומאתו אמר להן אילו זה לפני ביאת
מים זה לפני ביאת מים יפה אחס אומרים
אלא טמא לאחר ביאת מים מצורע לפני ביאת
מים אמרו לו יפה אמרת שלא תעלה לו לימי
ספרו ולזירותו ותעלה לו לימי חלוטיו
וטומאתו דזה לגדל זה לגדל הוא אמר
להן (א) נזיר טהור והוא מצורע זה לגדל
זה להעביר ואם נזיר טמא והוא מצורע
זה לפני ביאת מים זה לאחר ביאת מים
תני

א) לו זיוס ח' נגלה תגלתה שניה בימי ח' יבוא קרבנותו מזרע וזכר ומונה ז' תגלתה מזרות טומאה ומתחיל ס'.